III Piątek okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (*Mk* 4,26-34): Mówił dalej: «Z królestwem Bożym dzieje się tak, jak gdyby ktoś nasienie wrzucił w ziemię. Czy śpi, czy czuwa, we dnie i w nocy nasienie kiełkuje i rośnie, on sam nie wie jak. Ziemia sama z siebie wydaje plon, najpierw źdźbło, potem kłos, a potem pełne ziarnko w kłosie. A gdy stan zboża na to pozwala, zaraz zapuszcza się sierp, bo pora już na żniwo».

Mówił jeszcze: «Z czym porównamy królestwo Boże lub w jakiej przypowieści je przedstawimy? Jest ono jak ziarnko gorczycy; gdy się je wsiewa w ziemię, jest najmniejsze ze wszystkich nasion na ziemi. Lecz wsiane wyrasta i staje się większe od jarzyn; wypuszcza wielkie gałęzie, tak że ptaki powietrzne gnieżdżą się w jego cieniu». W wielu takich przypowieściach głosił im naukę, o ile mogli [ją] rozumieć. A bez przypowieści nie przemawiał do nich. Osobno zaś objaśniał wszystko swoim uczniom.

«Z królestwem Bo?ym dzieje si? tak, jak gdyby kto? nasienie wrzuci? w ziemi? (...i) ziemia sama z siebie wydaje plon, najpierw ?d?b?o»

Rev. D. Jordi PASCUAL i Bancells
(Salt, Girona, Hiszpania)

Dzisiaj Jezus mówi nam o doświadczeniach bliskich naszemu życiu: «Człowiek wrzuca nasienie w ziemię (…); nasienie kiełkuje i rośnie (…).Ziemia sama z siebie wydaje plon, najpierw źdźbło, potem kłos, a potem pełne ziarnko w kłosie.» (Mk 4,26-28). Tymi słowami opisuje Królestwo Boże, jako “królestwo prawdy i życia, królestwo świętości i łaski, królestwo sprawiedliwości, miłości i pokoju." (Prefacja o Jezusie Chrystusie, Królu Wszechświata), które Jezus Chrystus nam przyniósł. To Królestwo powinno stać się rzeczywistością, najpierw, w każdym z nas; a potem na świecie.

W duszy każdego chrześcijanina, Jezus zasiał - poprzez chrzest - łaskę, świętość, Prawdę... Sprawmy, aby to ziarno rosło i wydało owoce poprzez: dzieło służby i miłości, życzliwości i ofiarności, poświęcenia, aby dobrze wypełniać nasze codzienne obowiązki i uszczęśliwiać ludzi wokół nas, stałą modlitwę, przebaczenie i zrozumienie, wysiłek, aby wzrastać w cnocie, radość...

Tak oto Królestwo Boże - które zaczyna się wewnątrz każdego z nas – rozszerzy się na naszą rodzinę, naszą

miejscowość, nasze społeczeństwo, nasz świat. Każdy, kto żyje w ten sposób «czyż nie przygotowuje drogi dla przyjścia Pana (…), aby je przeniknęła siła łaski, rozjaśniło światło prawdy, aby prostował Panu drogę?» (Św. Grzegorz Wielki).

Nasienie najpierw jest maleńkie, jak «ziarnko gorczycy; gdy się je wsiewa w ziemię, jest najmniejsze ze wszystkich nasion na ziemi. Lecz wsiane wyrasta i staje się większe od jarzyn» (Mk 4,31-32). Ale moc Boża rozprzestrzenia się i rośnie z niesamowitą energią. Tak jak w początkach chrześcijaństwa, Jezus prosi nas dzisiaj, abyśmy krzewili Jego Królestwo na całym świecie.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- „Siej także ty Chrystusa w swoim ogrodzie, w którym rozkwita piękno twoich dzieł i można wdychać wieloraki zapach licznych cnót» (św. Ambroży z Mediolanu)

- «Słabość jest siłą nasienia, łamanie jest jego potencjałem. Takie jest królestwo Boże: rzeczywistość po ludzku mała, utworzona z ubogich w sercu, przez tych, którzy nie ufają tylko własnej sile, ale miłości Bożej» (Benedykt XVI)

- «Zadaniem ludzi świeckich, z tytułu właściwego im powołania, jest szukać Królestwa Bożego, zajmując się sprawami świeckimi i kierując nimi po myśli Bożej… Szczególnym więc ich zadaniem jest tak rozświetlać wszystkie sprawy doczesne… i tak nimi kierować, aby się ustawicznie dokonywały i rozwijały po myśli Chrystusa i aby służyły chwale Stworzyciela i Odkupiciela» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 898)